

nok var derfor, vi ville have, at kirken selv skulle tage ansvar for sine præstestillinger og ikke ville rode Finansministeriets 30 pct.-finansiering ind i det.

Jeg skulle hilse og sige, at sådan var det ikke. Det var et spørgsmål om at bringe lidt orden og anstændighed ind i det i forhold til grundloven, og det var som sagt også en idé, vi havde fået fra kirken selv, hvis man overhovedet kan få ideer fra den institution, der ikke har nogen til at repræsentere sig.

Men jeg synes, vi skulle bruge denne eller en senere lejlighed til at få den sag bragt på plads. Det eneste ordentlige argument, der har været imod det – men det er til gengæld et meget ubehageligt ét – går på, at staten ikke vil vedligeholde kirkerne ordentligt. Det har jeg hørt, men det kan da ikke være rigtigt, at de gamle kirker vil falde sammen, hvis det bliver sådan, at vi overlader noget af vedligeholdelsen til staten.

Gunhild Husum (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører på området, fru Elsebeth Gerner Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Jeg skal starte med på hendes vegne at indrømme, at hun havde troet, at udvalget vedrørende budgetlægning for kirkekasserne ville have været noget mere krævende, end tilfældet har været. Hun havde forventet, at man måske havde stillet krav om liberalisering af folkekirkens økonomi, og at man havde krævet større spillerum og frihed for menighedsrådene. Det blev det ikke til i denne omgang.

Ønsket om at lade finansieringen af kirkeblade overgå til finansiering via kirkekassen, § 2 i økonomiloven, i stedet for over rådighedsbeløbet til kirkelige aktiviteter kan vi selvfølgelig tilslutte os. En sådan overførsel betyder, at der bliver lidt mere spillerum for menighedsrådenes sognearbejde og kirkelige aktiviteter. Det sidste lægger vi i Det Radikale Venstre meget vægt på. Menighedsrådene er sognefællesskabets sidste bastion. Derfor skal vi give gode og frie og for os gerne friere rammer for menighedsrådenes arbejde.

Det Radikale Venstre kan også tilslutte sig de øvrige forslag til justering af budgetprocedure m.v.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil selvfølgelig som sædvanlig gerne forsøge at være venlig og da særlig over for en ny mini-

ster på området. Men jeg må jo nok sige, at selv om det i daglig omtale hedder folkekirken, så synes jeg ikke, man kan sige, at dette lovforslag er særlig folkeligt udformet.

Og derfor vil jeg da godt, mens embedsmændene sidder i logen og lytter, sige følgende til dem: Næste gang I skal lave et lovforslag, må I altså også gerne trække de pædagogiske evner frem og prøve at få dem med i arbejdet, for hvis man ikke er meget kyndig i skrift, skal man altså stå meget tidligt op for at forstå dette lovforslag. Hvis I laver ændringer i loven, så burde I skrive, at sådan og sådan er loven nu. Hvis vi siger ja i morgen, bliver loven sådan i overmorgen. Sådan burde I skrive, for så kunne vi andre også forstå, hvad I mener.

Går vi til den skriftlige fremsættelse, står der: »... en fremtidig smidiggørelse og forenkling af retningslinjerne for budgetlægningen og regnskabsaflæggelse ...« osv. Jamen det er jo alt sammen noget, vi alle sammen synes er godt og selvfølgelig kan tilslutte os. Spørgsmålet er bare, om det er det rigtige ordvalg for dette lovforslag. Det stiller jeg mig lidt tvivlende over for, men det er et klart udgangspunkt, og formuleringen fanger da.

Så har jeg et spørgsmål til vores minister. Vi kan selvfølgelig ikke forlange, at en ny minister kan være inde i alle detaljer, men så må vi jo komme med spørgsmålet skriftligt. Men der står i fremsættelsen:

»... at der ud over de opgaver, der i dag finansieres i medfør af økonomilovens § 2, kan afholdes udgifter vedrørende sognets eller kirkedistriktets kirkelige aktiviteter og udgifter til fremme af det kirkelige liv i pastoratet eller kommunen eller til kirkelige formål af betydning for stiftet som helhed.«

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvad betyder det? Betyder det, at der bliver større mulighed for at købe rundstykker og wienerbrød i præstegården, eller er det noget med, at man kan tage menigheden med ud på en ferietur, eller at man kan ansætte en pædagog eller engagere Kim Larsen til en koncert? Hvad menes der med den frihed?

Så har jeg et spørgsmål mere, og jeg vil her læse noget op fra fremsættelsen, som jeg rent faktisk først og fremmest har skrevet ned for selv at forstå det. Der står:

»... oprettes en provstiuvalgskasse, og at de udgifter vedrørende prostiudvalgets virksomhed, som i dag finansieres af fællesfonden, i fremtiden finansieres af denne kasse af de mid-